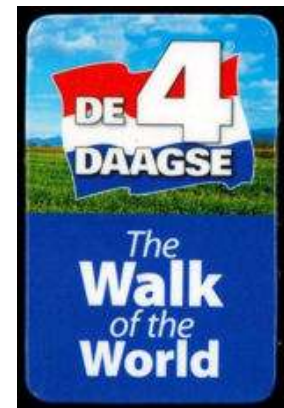

Even wat anders.....

Ja, even geen tennis en tennisclub maar wat anders, namelijk lopen...lopen.... en nog eens lopen.

Maar lopen is toch vreselijk saai? Niet als je dat in Nijmegen doet tijdens de 4 daagse. Bovendien was het lopen voor mij maar bijzaak, want het gaat mij tijdens de 4 daagse van Nijmegen altijd om de hele sfeer erom heen. Fantastisch! Nijmegen is in de 4 daagseweek het middelpunt van de wereld, althans dat gevoel krijg je als je het meemaakt en er middenin staat. 40.000 Lopers en vele honderdduizenden die 's avonds van alle kanten de stad instromen voor de feesten. De straten vol, de terrassen vol, op de pleinen en de Grote markt muziek en propvol toeschouwers en mensen die dansen en natuurlijk drinken. Dweilorkestjes die geweldig enthousiast muziek maken en daar zelf ook veel plezier aan beleven. Dat is goed te zien en te horen. Die buurtorkestjes vind ik echt geweldig: huisvrouwen zitten erin en oma's en opa's maar ook jongelui uit de buurt en die maken toch met elkaar op een serieuze manier muziek! Niet te geloven. Ik kan daar nooit aan voorbij lopen zonder even stil te staan en te genieten van de muziek die ze maken. Heel leuk en eigenlijk ook indrukwekkend.

Overdag, tijdens het lopen, ben je natuurlijk nooit alleen, maar drijf je als het ware vooruit in de massa. Een ander zal dat juist afschuwelijk vinden, ik vind het heerlijk. Je bent voor niemand verantwoordelijk maar links en rechts heb je meteen contact als je dat wilt. Mensen uit vele landen komen naar Nijmegen en natuurlijk uit heel Nederland. En al die duizenden mensen hebben, net als jij, maar één ding te doen: en dat is lopen. Lopen naar het einddoel van de dag. Als je de 40 km loopt, duurt een dagtocht ongeveer 8 à 9 uur en er is dus tijd genoeg voor een babbel. Hele levensgeschiedenissen krijg je al lopend te horen en wat mensen bezighoudt. Zo heb ik een hele tijd opgelopen met een Nijmegenaar van oorsprong, die inmiddels al 30 jaar in Nieuw-Zeeland woont. Maar hij vond dat hij als oud-inwoner van Nijmegen toch nog een keer aan de 4 daagse moest deelnemen, dat was er eerder nooit van gekomen. En dan merk je ineens dat je alweer 10 km verder bent. En natuurlijk moet je af en toe rusten en wat eten en drinken. Geen probleem: overal zijn kraampjes met alles dat je maar nodig hebt: warme soep, koffie, thee, frisdrank, belegde broodjes e.d. Ja, ook bananen want die heb je echt nodig om de verbruikte energie aan te vullen.

En ook de sanitaire voorzieningen onderweg zijn prima.

En dan de dorpen en de stadjes waar je dagelijks doorheen loopt: voor hen is het een feestdag als de 4 daagse doorkomt. Rijen dik staan en zitten de mensen links en rechts aan de kant van de weg. Burgemeesters en wethouders staan keurig opgelijnd vanaf een podium de lopers toe te wuiven. De mensen langs de kant wuiven, wensen je sterkte en als er goede muziek is, gaan de handen omhoog van lopers en van toeschouwers en maar zwaaien: handen links, handen rechts, handen vóór en handen achter. Goed om het bloed weer even te laten terugstromen.

Bandjes en orkesten verzorgen de muzikale omlijsting en alles bij elkaar geeft dat mij dan het gevoel deel uit te maken van een victorieus leger, dat door de dankbare bevolking wordt binnengehaald. Zó enthousiast doen de mensen. Ieder jaar word ik er weer opnieuw door gegrepen. En ik vond het heel leuk dat ik bij het doorlopen van Bommel ineens mijn naam hoorde roepen en tot mijn verbazing zag ik Corrie van de Visch en Fien Latumahina langs de kant van de weg zitten. Even gezellig gekletst en een sigaret gerookt.

Ik heb al een paar jaar een fantastisch onderkomen in Nijmegen want natuurlijk, dat zal uit het voorgaande wel duidelijk zijn geworden, ik ga 's avonds niet terug naar Barneveld. Een buurtcentrum: 10 minuten lopen van het station, 10 minuten van de start/finish en 10 minuten lopen verwijderd van het centrum. Ideaal! De verzorging is compleet: slapen, eten, bar, wassen en douchen. Ik deel deze accommodatie met ca. 50 ex-collega's.

De intocht in Nijmegen op de vierde dag, vrijdag, was wederom heel indrukwekkend. Als een soort dikke worst wrongen de opeengepakte lopers zich over de "Via Gladiola" (Sint Annastraat) in de richting van de eretribune en de finish, waar de beloning op hen wachtte. En ook toen wist

Corrie van de Visch mij weer uit de massa op te pikken en te feliciteren met het uitlopen van de 4 daagse. Heel leuk was dat. Helaas waren door de enorme drukte militaire commandanten nauwelijks in staat hun troepen strak te laten marcheren. Ze wilden dat wel, maar het was onmogelijk. Dat ging in het begin van de 60-er jaren van de vorige eeuw, toen ik nog ingetreden in een militaire eenheid meeliep,

wel anders: toen moesten we echt strak exerceren met "hoofd rechts" bij de eretribune waar de autoriteiten het defilé afnamen. Het was overigens wel jammer dat vlak voordat ik bij de eretribune kwam een heftige regen- en onweersbui losbarstte. Maar dat hoort er nu eenmaal ook bij.

Vrijdagavond met de trein weer naar Barneveld gereisd waar Janneke, die al vaker de intocht van de zijlijn had meegemaakt, me opwachtte met bier en een stevige maaltijd. Na zo'n 4 daagse week is het goed weer thuis te zijn. Maar met veel plezier kijk ik terug op mijn 13^e Nijmeegse 4 daagse.

Dit wilde ik even kwijt.

Dick Tom, 26 juli 2009

Thuisblijverstoernooi

Zie hiervoor de aankondiging op het bord.

Rolstoeltennis

Oprichting SRG (Stichting Rolstoeltennis Gelderland)

Paul de Bie, Olaf Grotenhuis en Peter de Blik namen in 2006 het initiatief om een rolstoeltennistoernooi te organiseren in Barneveld. Zij wilden een stichting oprichten om de financiële middelen te beheren. Het oprichten van deze stichting was echter niet nodig, omdat de bestaande Stichting Rolstoeltennis Gelderland (SRG) op een dood spoor was beland. De oude bestuurders hebben de stichting aan hen aangeboden en na de overschrijving in mei 2007 zijn de heren aan het werk gegaan.

Doel van de SRG

Het stimuleren en ontwikkelen van rolstoeltennis in Barneveld en omgeving.

In de publiciteit

Belangrijk is het zoeken naar publiciteit om daarmee de doelgroep te bereiken. De doelgroep van SRG zijn mensen die in de nabije toekomst wellicht voor de sport rolstoeltennis kiezen.

In 2007 is er een demonstratie rolstoeltennis gegeven tijdens de clubkampioenschappen van de LTC "BARNEVELD" op het tenniscomplex De Watermolen. Aan deze demonstratie werkten drie rolstoeltennissers mee. Deze zogenaamde rollers hebben samen met wethouder Leen Verweij van de gemeente Barneveld en enkele plaatselijke spelers deze demonstratie aan de toeschouwers laten zien. Hierover is verslag gedaan in de Barneveldse krant en de Barneveld Vandaag. Positief effect was ook dat zich een roller aangemeld heeft en is begonnen met rolstoeltennis.

Rolstoeltennistoernooi 2009

Van 4 tot en met 6 september 2009 organiseert de SRG samen met onze tennisvereniging "LTC Barneveld" het 2^e Barnevelds Open". Op zaterdag 5 september wordt er een mogelijkheid geboden om een clinic te volgen waarin valide spelers het eens in een rolstoel mogen proberen.

Belangrijk voor de gemiddelde rolstoeltennissers is de gezelligheid tijdens een toernooi. Ook daar zal de SRG hard aan werken om dit voor elkaar te krijgen.

Belangrijk voor (toekomstige) sponsors

De SRG is per 1 januari 2008 een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Alle sponsorbedragen zijn hiermee vrijgesteld van belasting.

Twee keer stuiten en verder? De spelregels en weetjes van rolstoeltennis!

- De regels voor rolstoeltennis komen in grote lijnen overeen met die van het valide tennis. Er is echter één belangrijke uitzondering: de rolstoeltennisspeler mag de bal tweemaal laten stuiten in plaats van eenmaal. Topspelers maken in de praktijk weinig gebruik van die mogelijkheid.
- De rolstoel wordt beschouwd als een deel van je lichaam. De spelregels die gelden voor het lichaam, gelden dus ook voor de rolstoel.

- Als je bijvoorbeeld tijdens het spel een bal op je rolstoel krijgt zonder dat de bal eerst de grond heeft geraakt, dan gaat het punt naar de tegenstander.
- Bij de service moeten alle wielen achter de achterlijn staan. Als dat niet zo is, krijg je een 'voetfout'.
- Als je rolstoel tijdens een wedstrijd kapot gaat, krijg je 20 minuten om hem te repareren. Lukt dat niet, dan wordt een speler tot opgave gedwongen.
- Om deel te kunnen nemen aan rolstoeltenniswedstrijden, moeten spelers een substantiële beperking of totaal gemis hebben van het gebruik van één of twee onderste ledematen (billen, heup, dijbeen, onderbeen, enkel en voet).
- Spelers in de quad-divisie zijn beperkt in ten minste drie ledematen, waarvan één of meer bovenste ledematen.
- Rolstoeltennis wordt in meer dan 100 landen gespeeld. Het spelniveau is de laatste jaren sterk verbeterd. Er worden soms services van boven de 150 kilometer per uur geregistreerd.

Meer info is te vinden op onze website www.srq.web-log.nl/

De Voorhent is de digitale nieuwsbrief van tennisvereniging LTC "BARNEVELD" en is bedoeld voor leden. Het **verschijnt meerdere keren per jaar, zonder vaste frequentie**. Het allerlaatste nieuws is uiteraard altijd terug te vinden op: www.ltcbarneveld.nl.